

podniknutou mimomanželskou soulož, tuto takto výslovně vylučuje. Skutek ten nespadá ani pod přísnější jinak ustanovení § 127 tr. zák., podle něhož jest předmětem soulože výlučně osoba ženského pohlaví. Nelze-li tedy v činu obžalované postihnouti úmysl na jiné pohlaví zneužití nedospělých chlapců než právě souloží, nepřicházejí tu uvedené předpisy zákona, zejména ustanovení § 128 tr. zák. vůbec v úvahu. Podřadil-li nalézací soud přes to v uvedeném směru zjištěné jednání obžalované ustanovení § 128 tr. zák., spočívá tento výrok na mylném použití zákona, je podle § 281 čís. 10 tr. ř. zmatečný a byl proto zrušen. Ježto však zjištěný skutek obžalované zřejmě naplňuje jak po objektivní tak i po subjektivní stránce veškeré znaky přestupků podle § 20 čís. 1 a 2 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n., nemohlo ovšem v příčině jednání, nalézacím soudem mylně kvalifikovaného podle § 128 tr. zák., dojít ke sprostujícímu výroku, jehož se domáhá zmateční stížnost, nýbrž bylo obžalovanou i v tomto směru uznati vinnou uvedenými přestupky, aniž bylo třeba obírat se též uplatněným formálním důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř.

Čís. 3291.

Předmětem nálezu jest věc ztracená, jsoucí na místě dosavadnímu držiteli neznámém nebo nepřístupném; držba pomine podle § 349 obč. zák. teprve tím, že se věc ztratí, aniž má dosavadní držitel naději, že ji opět najde.

(Rozh. ze dne 12. října 1928, Zm II 224/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 22. března 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle § 171, 173, 176-II a) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost domáhá se důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 10 tr. ř. kvalifikace činu obžalovaného na zločin podvodu (§ 201 písm. c) tr. zák.) tvrdíc, že Aloisie H-ová, opustivši místo ulice, na kterém jí vypadlo 270 Kč s peněženkou, neměla je již ve svém držení. Tato náležitost skutkové podstaty krádeže jest však popřena neprávem právě tak, jako jest neprávem tvrzeno, že jde o věc nalezenou. Předmětem nálezu jest věc ztracená v tom smyslu, že jest na místě dosavadnímu držiteli neznámém nebo nepřístupném; držba pomine podle § 349 obč. zák. teprve tím, že se věc ztratí, aniž má dosavadní držitel naději, že ji opět najde. Je však zjištěno, že Aloisie H-ová hned po zjištění ztráty kabelky s penězi ji hledala spolu s obžalovaným, že pak odjela domů, nemajíc již kdy k hledání, ale hned při hledání slíbila obžalovanému nálezně, kdyby peněženku našel. Obžalovaný krátce na to na témže místě skutečně peněženku našel. Poškozená Aloisie H-ová, která krátce před

zjištěním ztráty peněženku viděla, věděla tedy o tom, ve kterých místech se peněženka musí nacházeti, hledala ji tam a slibem nálezného obžalovanému učinila i dispoice o ní, takže přes to, že se z místa toho dočasně vzdálila, měla možnost kdykoli se tam vrátiti, peněženku tam hledati, měla též vůli nakládati s ní tak jako před jejím vytrousením, takže držby nad ní nepozbyla, pokud obžalovaný sám, zvednuv a ukryv peněženku u sebe, jí nepřekazil možnost s ní volně nakládati. Správně tedy uznal nalézací soud na odcizení peněženky s penězi z držení a bez přivolení Aloisie H-ové a kvalifikací činu jako krádeže nezavinil vytýkanou zmatečnost podle § 281 čis. 10 tr. ř.

Čís. 3292.

Nový zákon původcovský ze dne 24. listopadu 1926, čis. 218 sb. z. a n. nevztahuje se na činy z doby před 1. březnem 1927; pochybení v tom směru nemá však vliv na rozsudek, není-li v otázkách, jež byly v rozsudku řešeny, neshody mezi novým a starým zákonem.

Kdo získal (úplatně) originál obrazu i s výhradným právem reprodukčním, má výhradné právo rozmnožovací podle §§ 18, 31 zákona (§§ 18, 37 st. zák.).

I otisky pořizené menším štočkem jsou napodobeninami originálu.

Slovo »převedení« rozmnožovacího prostředku v § 18 nového zák. i »postcupení« v § 18 starého zákona znamenají převod rozmnožovacího prostředku do vlastnictví.

Pokud nevyvíňuje nevědomost o nedovolenosti reprodukce obrázku, dostal-li pachatel štoček od syna oprávněného, zaměstnaného v závodě otcově.

(Rozh. ze dne 13. října 1928, Zm I 499/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. května 1927, jímž byl obžalovaný podle § 259 čis. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin vědomého zásahu do práva původského podle §§ 45 a 46 čis. 1 zák. ze dne 24. listopadu 1926, čis. 218 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znova projednal a o ní rozhodl.

Důvody:

Předeslati je rozboru zmateční stížnosti a rozsudku, že, je-li správným tvrzení trestního oznámení i obžalovacího spisu, že dílo »B.-Bote; Jahrbuch für die deutsche Heimat 1927« vyšlo 26. října 1926, což rozsudek sice uvádí, ale nezjišťuje, neměl býti případ posuzován podle zákona ze dne 24. listopadu 1926, čis. 218 sb. z. a n., jenž podle svého § 69 nabyl účinnosti, byv vyhlášen dne 22. prosince 1926, teprve dnem 1. března 1927 a nemohl se tedy vzhledem k zásadě čl. IX. uvoz. patentu k obecnému zákoníku trestnímu ze dne 27. května 1852, čis. 117